

[Bramsnæs.]

skal refunderes ved de Indtægter, der kommer derovre, paa samme Maade som andre Udgifter. Jeg maa sige, at det forbyrser mig, at det skal være nødvendigt at stille et saadant Ændringsforslag. Naar man læser den gamle Lov, skulde man nemlig tro, det var ganske givet, at Fondsbørsen skulde bære Udgifterne til Lønninger og Pensioner til de Folk, der er ansatte dér. Der staar nemlig i den nugældende Lov § 12:

„Børskommissæren lønnes med 18 000 Kr. aarligt og er berettiget til Pension efter Pensionsloven.“

Og senere staar der i § 13:

„Det Beløb, der udkræves til Dækning af de ved denne Lov hjemlede Udgifter, udredes af Medlemmerne af Fondsbørsen i Forhold til deres ved Noteringen paa Børsen gjorte Omsætning.“

Med andre Ord, man slaar fast i den Lov, der gælder, indtil en ny Lov vedtages, at Fondsbørsen skal bære alle de ved Loven hjemlede Udgifter. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han vil oplyse mig om, hvilken anden Lov der hjemler Afholdelsen af denne Udgift til Pension til Børskommissæren, om Ministeren kender nogen anden Bestemmelse i dansk Lovgivning, der hjemler Ret til at give Børskommissæren Pension, end netop Loven om Fondsbørsen. Alle de Udgifter, der er hjemlede ved denne Lov, staar der, bæres af Fondsbørsen selv. Jeg maa derfor sige, at det undrer mig, at det skal være nødvendigt at stille et Ændringsforslag, der klarer Begreberne paa dette Omraade, idet det forekommer mig at være ganske klart, at Fondsbørsen ogsaa maa bære de Ventepenge og Pensionsudgifter, som der vil blive Tale om, naar Børskommissæren gaar af. Men da Finansministeriet har tilsendt Udvalget en Skrivelse, hvori det hævder den modsatte Opfattelse, har Mindretallet ment, at der maatte skaffes en klar Lovhjemmel paa dette Omraade, og den kan og bør efter min Mening kun være saaledes, som den bliver det, naar Mindretallets Ændringsforslag vedtages. Man kan ikke gaa og fortælle, at Fondsbørsen bærer alle Udgifter, og at Staten ikke bærer nogen Udgift, naar man vælter Pensionsudgiften over paa Staten. Men jeg tvivler nu ogsaa noget om, at man kan gøre det. Jeg vilde i hvert Fald, hvis jeg havde Ansvaret, være meget betænkelig ved en saadan Fortolkning. Den er efter min Mening til Skade for Staten, og den hviler paa et juridisk Grundlag, som ikke er holdbart. Jeg tror, det vilde have været

klogere, om Ministeriet havde sluttet sig til den Tanke, vi kom frem med i Udvalget, eller, rettere sagt, som fremgik af vor Forespørgsel, den nemlig, at selvfølgelig maa Fondsbørsen bære disse Udgifter ifølge den gældende Lov. Nu er man imidlertid kommet ind paa en Lovfortolkning af anden Art, og dette har tvunget Mindretallet til at stille dette Ændringsforslag, som efter min Mening i Virkeligheden burde have været overflødig.

Jeg skal tillade mig at anbefale ærede Medlemmer af det høje Ting at stemme for Mindretallets Ændringsforslag. Jeg tror, de vil give os den bedste Børsordning.

Zahle: Efter den ærede foregaaende Talers (Bramsnæs) klare og udførlige Motivering af de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, som jeg har tiltraadt, kan jeg fatte mig i stor Korthed. Jeg behøver egentlig kun at tilføje nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der er blevet fremsat fra anden Side. Den ærede Ordfører sagde, at det havde været godt, hvis vi var kommet ind paa at drøfte i Udvalget at give Industrien Repræsentation i Fondsbørsens Bestyrelse, saa vilde vi nok have opnaaet et Resultat. Men det var jo umuligt for os at komme ind paa nogen saadan Drøftelse, eftersom den Skrivelse, der var afsendt fra Industriraadet den 18. December 1928, og som vel maa have været her i Rigsdagen den 19. December, først lige hen mod Afslutningen af Udvalgets Arbejde blev forelagt for Udvalget, og der er al Grund til at tro, at Skrivelsen overhovedet ikke var kommet frem til Udvalget før ved Betænkningens Afgivelse, hvis ikke den ærede foregaaende Taler, jeg tror ved et Tilfælde, havde opdaget, at denne Skrivelse var kommet her til Rigsdagen og var blevet trykt i 4 eller 5 Eksemplarer, men altsaa slet ikke i et saadant Antal Eksemplarer, at den kunde omdeles til Udvalgets Medlemmer. Jeg kan nu se tilbage paa en temmelig lang Rigsdagsvirksomhed, men jeg maa røgtignok sige, at noget lignende har jeg aldrig oplevet, og det er mig aldeles ufatteligt, hvad man har villet ved at holde denne Skrivelse borte fra Udvalget, den maatte jo dog komme frem en Gang alligevel. Men i hvert Fald blev vi ganske afskaaret fra at drøfte noget angaaende denne Skrivelse, da den først saa sent kom frem til os. Og som den foregaaende Taler meget rigtigt har sagt, var der heller ikke fra Ministerens Side under Samraadet nogen som helst Antydning af, at man skulde ønske at — man kan ikke sige imødekomme dette Krav fra Industri-